

N á v r h

ZÁKON**ze dne 2015,****kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna insolvenčního zákona****Čl. I**

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb. a zákona 294/2013 Sb. se mění takto:

1. V § 7b se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pro insolvenční řízení proti dlužníku, který je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku, je příslušný soud, v jehož obvodu byl obecný soud dlužníka ke dni, který předchází o 6 měsíců okamžik zahájení insolvenčního řízení; není-li takový soud, je příslušný soud podle věty první.“.

2. V § 7b se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Insolvenční soud, u něhož insolvenční řízení probíhá, učiní i před konečným rozhodnutím o místní příslušnosti opatření, která nesou odkladu, a rozhodne o jmenování prozatímního věřitelského výboru, o jmenování předběžného správce, o tom, že se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním rejstříku nezveřejňují, o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost.“.

3. V § 18 odst. 1 se za slova „návrhu věřitele“ vkládají slova „, který lze podat pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis,“.

4. V § 19 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení § 177 odst. 2 až 5 platí obdobně. Požadované doklady předloží nabyvatel pohledávky insolvenčnímu správci ve lhůtě 15 dní od vstupu do insolvenčního řízení.“.

5. V § 25 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 9a zní:

„(2) Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu sídla insolvenčního správce nebo, jestliže si tak insolvenční správce, který je fyzickou osobou, nebo ohlášený společník veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti, která je insolvenčním správcem, určí, dnem zápisu provozovny insolvenčního správce do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, zvláště pro případy, kdy je v době určení podán návrh na povolení oddlužení, a zvláště pro případy, kdy je v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a}).“.

Poznámka pod čarou 9a zní: Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů.

6. V § 29 odst. 1 se za slovo „jednání“ vkládají slova „nebo po přeměně reorganizace povolené podle § 148 odst. 2, v rámci které soud ustanovil insolvenčním správcem osobu určenou v předloženém reorganizačním plánu podle § 25 odst. 1, v konkurs“.

7. V § 29 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, je toto usnesení přijato, jestliže pro ně hlasovala nadpoloviční většina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) zároveň činí nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek.“.

8. V § 34 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Byl-li insolvenční správce odvolán postupem podle § 29 z funkce, insolvenční soud jej s jeho souhlasem ustanoví odděleným insolvenčním správcem k přezkumu pohledávky, kterou před svým odvoláním popřel, a k vedení s tím souvisejících incidenčních sporů a uplatňování majetkových práv vůči věřiteli, který hlasoval pro jeho odvolání z funkce, nestanoví-li insolvenční soud jinak.“.

9. V § 36 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti plnění povinností insolvenčního správce stanovených tímto zákonem.“.

10. V § 38 odst. 1 se za větu druhou vkládá věta „V případě oddlužení činí výše odměny z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek 25 % výše stanovené prováděcím právním předpisem pro odměnu z počtu přezkoumaných přihlášených pohledávek v konkursu.“.

11. V § 38 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení plněním splátkového kalendáře, deponuje insolvenční správce z měsíčních splátek částku odpovídající jeho odměně a náhradě hotových výdajů za dobu 6 měsíců jako zálohu na úhradu své odměny a náhrady hotových výdajů.“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

12. V § 47 odst. 1 se slova „alespoň 2 věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek“ vkládají slova „, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, alespoň 2 věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49

odst. 1) činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek; je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, svolá ji na návrh nadpoloviční většiny všech věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek“.

13. V § 48 odst. 2 se slovo „Předmětem“ nahrazuje slovy „Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, předmětem“.

14. V § 51 odst. 1 se za slova „těchto věřitelů“ vkládají slova „na jejich návrh podle § 52 odst. 2“.

15. V § 51 odstavec 3 zní:

„(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavci 1, rozhodne o hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna nebo je sporná, insolvenční soud podle seznamu přihlášených pohledávek anebo na návrh dlužníka nebo některého z věřitelů podle § 52 odst. 2.“.

16. V § 52 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Návrh, aby insolvenční soud rozhodl o hlasovacím právu odlišně od seznamu přihlášených pohledávek, musí být doručen insolvenčnímu soudu nejpozději 7 dní před schůzí věřitelů; tato lhůta však neskončí dříve než 5 dní po zveřejnění seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním rejstříku. Skutečnosti rozhodné pro hlasovací právo lze doplnit a důkazy k jejich osvědčení insolvenčnímu soudu předložit nejpozději 2 pracovní dny před schůzí věřitelů; soud o tom věřitele poučí ve vyhlášce o svolání schůze věřitelů.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

17. § 53 zní:

„§ 53

(1) Věřitel, který s dlužníkem tvoří koncern anebo je osobou dlužníkovi blízkou, nesmí hlasovat, nestanoví-li zákon jinak; o reorganizačním plánu předloženém jinou osobou než dlužníkem nebo věřitelem podle věty před středníkem hlasovat může.

(2) Věřitel nesmí hlasovat ve věcech, kterých se účastní nebo kterých je nebo má být stranou, které se týkají

- a) nabývání majetku anebo jiného plnění z majetkové podstaty,
- b) právního jednání ohledně práva, které je anebo může být součástí majetkové podstaty,
- c) incidenčního sporu, nebo
- d) rozhodnutí o hlasovacím právu.

(3) Věřitel nesmí hlasovat ani ve věcech uvedených v odstavci 2, týkají-li se osob, které jsou osobami věřiteli blízkými anebo s ním tvoří koncern.

(4) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, není-li to v rozporu se společným zájmem věřitelů a nehrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce povolit věřiteli v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 hlasovat.

(5) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, vyžaduje-li to ochrana společného zájmu věřitelů a hrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce zakázat věřiteli hlasování i v případech neuvedených v odstavcích 1 a 2.

(6) Nesmí-li věřitel vykonávat hlasovací práva, k přijetí rozhodnutí schůze věřitelů postačí většina hlasů ostatních věřitelů.

(7) Rozhodují-li věřitelé mimo schůzi věřitelů, použijí se ustanovení o hlasovacích právech obdobně.“.

18. V § 58 odst. 3 se za větu šestou vkládá věta „Ustanovení § 53 odst. 1 až 6 se na hlasování člena věřitelského výboru použije obdobně.“.

19. V § 61 odst. 2 se za slovo „svolaná“ vkládají slova „anebo nebyla-li v oddlužení schůze věřitelů svolána“.

20. Za § 80 se vkládá nový § 80a, který včetně poznámky pod čarou č. 16a zní:

„§ 80a

(1) Osoby, kterým se podle zvláštního právního předpisu^{16a)} zřizuje datová schránka bez žádosti, činí podání včetně příloh v elektronické podobě pouze do datové schránky soudu. Není-li možné v odůvodněných případech učinit podání tímto způsobem, činí se podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo ve výjimečných případech v listinné podobě.

(2) Není-li podání učiněno elektronicky na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, postupuje soud podle § 43 občanského soudního řádu.“.

Poznámka pod čarou 16a zní: Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

21. V § 92 se za slova „nejprve odvolání“ vkládají slova „proti rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost,“.

22. Za § 100 se vkládá nový § 100a, který včetně nadpisu zní:

„§ 100a

Předběžné posouzení insolvenčního návrhu podaného věřitelem

(1) Insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud posoudí. Má-li insolvenční soud důvodné pochybnosti o jeho důvodnosti (§ 128a), rozhodne, že insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise se v insolvenčním rejstříku nezveřejňují; učiní tak neprodleně, nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu.

(2) Při postupu podle odstavce 1 má právo nahlížet do spisu a činit si z něho výpisy a opisy pouze dlužník a insolvenční navrhovatel.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 se doručuje zvlášť insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku; insolvenční soud jim stejnopis rozhodnutí odešle ve lhůtě 2 hodin od jeho vydání. Proti rozhodnutí podle odstavce 1 není odvolání přípustné. Doručením rozhodnutí podle odstavce 1 platí pro dlužníka omezení podle § 111; ustanovení § 109 odst. 4 tím není dotčeno.

(4) V odůvodnění rozhodnutí podle odstavce 1 insolvenční soud stručně uvede důvody, pro které se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku.

(5) Neshledá-li insolvenční soud důvod k rozhodnutí podle odstavce 1, učiní o tom ve lhůtě podle odstavce 1 záznam do spisu.

(6) Ustanovení § 128a není předběžným posouzením insolvenčního návrhu podaného věřitelem dotčeno.“.

23. V § 101 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „podaný dlužníkem nebo kdy byl učiněn záznam do spisu podle § 100a odst. 5“ a slova „dojde insolvenčnímu soudu“ se nahrazují slovy „podaný dlužníkem insolvenčnímu soudu dojde nebo je záznam do spisu podle § 100a odst. 5 učiněn“.

24. V § 101 se za odstavec 2 doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Rozhodne-li insolvenční soud podle § 100a odst. 1 a neodmítne-li insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí insolvenční soud zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu poté, co uplynula lhůta podle § 128a odst. 1. Odmítne-li insolvenční soud v této lhůtě insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu poté, co bylo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost pravomocně zrušeno.“.

25. V § 102 odst. 1 úvodní část ustanovení zní:

„(1) Neprodleně poté, co byl insolvenčnímu soudu doručen insolvenční návrh podaný dlužníkem, a bylo-li insolvenční řízení zahájeno na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem, neprodleně poté, co byl učiněn záznam do spisu podle § 100a odst. 5, vyrozumí insolvenční soud o zahájení insolvenčního řízení“.

26. V § 102 odst. 1 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 62 zní:

„d) příslušný orgán sociálního zabezpečení⁶²⁾“.

Poznámka pod čarou č. 62 zní: § 3 a 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

27. V § 102 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Rozhodne-li insolvenční soud podle § 100a odst. 1 a neodmítne-li insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení podle odstavce 1 neprodleně

poté, co uplynula lhůta podle § 128a odst. 1. Odmítne-li insolvenční soud v této lhůtě insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení podle odstavce 1 neprodleně poté, co bylo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost pravomocně zrušeno. Ustanovení odstavce 2 až 5 se použijí přiměřeně.“.

28. § 105 včetně poznámky pod čarou č. 63 zní:

„§ 105

(1) Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle jiného zákona⁶³⁾, povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo potvrzením auditora, soudního znalce nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními nebo daňovými předpisy. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

(2) Je-li insolvenčním navrhovatelem podle odstavce 1 věta první za středníkem zahraniční právnická osoba, lze pohledávku doložit také dokladem ověřeným nebo vydaným cizím státem, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s uznáním pohledávky dlužníkem s jeho ověřeným podpisem, vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti, nebo dokladem o tom, že o pohledávce účtuje v souladu s účetními, daňovými nebo jinými obdobnými předpisy cizího státu, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s potvrzením auditora, soudního znalce nebo daňového poradce podle odstavce 1.

(3) Nesplní-li věřitel, který podal insolvenční návrh, povinnost podle § 177 odst. 2 až 4, platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil, ledaže jde o případ podle § 177 odst. 5.“.

Poznámka pod čarou č. 63 zní: Například § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

29. V § 107 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Podle odstavce 1 a 2 se nepostupuje, byl-li další insolvenční návrh podán v době, po kterou se na základě rozhodnutí podle § 100a odst. 1 insolvenční návrh dříve podaný věřitelem ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku. Rozhodne-li nadřízený soud o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí dříve podaného insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost tak, že se tento insolvenční návrh neodmítá, považuje se dříve podaný insolvenční návrh za přistoupení k řízení zahájenému později podaným insolvenčním návrhem, ledaže byl dříve podaný insolvenční návrh zveřejněn v insolvenčním rejstříku dříve než došlo ke zveřejnění později podaného insolvenčního návrhu; odstavec 2 platí přiměřeně.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

30. V § 108 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která je podnikatelem, činí výše zálohy na náklady insolvenčního řízení 50 000 Kč, a je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která není podnikatelem, nebo proti fyzické osobě, činí výše zálohy na náklady insolvenčního řízení 10 000 Kč; záloha je splatná spolu s podáním insolvenčního návrhu. To neplatí, je-li insolvenčním navrhovatelem zaměstnanec nebo i bývalý zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, je-li insolvenčním navrhovatelem spotřebitel, jehož pohledávka spočívá v nároku vyplývajícím ze spotřebitelské smlouvy, a v případech podle § 107 odst. 1.“

Dosavadní odstavce 1 až 4 se označují jako odstavce 2 až 5.

31. V § 108 odst. 2 se za slovo „zaměstnanci“ vkládají slova „nebo i bývalému zaměstnanci“ a věta poslední se zrušuje.

32. V § 108 odst. 3 se za slovo „zálohy“ vkládají slova „podle odstavce 2“ a částka „50 000 Kč“ se nahrazuje částkou „100 000 Kč“.

33. V § 108 odst. 4 se za slova „náklady insolvenčního řízení“ vkládají slova „stanovená rozhodnutím insolvenčního soudu podle odstavce 2 a 3“.

34. V § 108 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li vydáno předběžné opatření podle § 147 odst. 6, považuje se složená záloha na náklady insolvenčního řízení za částku uhrazenou na základě takového předběžného opatření.“

35. V § 128 odst. 2 se slovo „, nebo“ nahrazuje slovem „nebo“ a na konci textu věty první se doplňují slova „a je-li insolvenční návrh podán za dlužníka osobou podle § 390a odst. 1, vyzve ji insolvenční soud usnesením k doplnění insolvenčního návrhu v jím určené lhůtě a toto usnesení doručí také dlužníku“.

36. V § 128a odst. 2 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.

37. V § 128a se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) záloha na náklady řízení splatná s podáním insolvenčního návrhu nebyla věřitelem, který insolvenční návrh podal, řádně a včas zaplacená.“

38. V § 128a odst. 3 se částka „50 000 Kč“ nahrazuje částkou „500 000 Kč“.

39. V § 128a se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Insolvenční navrhovatel, jehož insolvenční návrh byl pravomocně odmítnut podle odstavce 1, může podat nový insolvenční návrh proti stejnému dlužníkovi nejdříve po 6 měsících od právní moci rozhodnutí podle odstavce 1, jinak se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží. To neplatí, byl-li insolvenční návrh pravomocně odmítnut proto, že spolu s insolvenčním návrhem nebyla složena záloha na náklady insolvenčního řízení.

(5) Bylo-li dříve rozhodnuto podle § 100a odst. 1, insolvenční soud rozhodnutí podle odstavce 1, případně i rozhodnutí o odvolání proti němu, doručí zvlášť insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku.“

40. V § 136 odst. 2 písmeno f) zní:

„f) není-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výrok, jímž se určí místo a termín konání schůze věřitelů a přezkumného jednání; je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výrok, jímž uloží insolvenčnímu správci podat insolvenčnímu soudu ve lhůtě do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložit soupis majetkové podstaty,“.

41. V § 136 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) a i), která znějí:

„h) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu, aby v případě zájmu přihlášení věřitelé insolvenčnímu soudu sdělili, že mají zájem o výkon funkce ve věřitelském orgánu,

i) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu nezajištěným věřitelům, aby soudu ve lhůtě do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů podle § 399 odst. 1 nebo aby v této lhůtě hlasovali podle § 400, s poučením o následcích zmeškání této lhůty.“.

42. V § 136 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „a rozhodnutí nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže žádný z věřitelů neuplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a) a nebyly zde pochybnosti podle § 397 odst. 1“.

43. V § 137 odst. 1 se slovo „Schůzi“ nahrazuje slovy „Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, schůzi“.

44. V § 137 odst. 2 se slovo „Termín“ nahrazuje slovy „Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, termín“ a věta poslední se zrušuje.

45. V § 139 odst. 1 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 62 zní:

„d) příslušný orgán sociálního zabezpečení⁶²⁾,“.

Poznámka pod čarou č. 62 zní: § 3 a 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

46. V § 147 odst. 6 se ve větě druhé za slova „zamítnutí insolvenčního návrhu,“ vkládají slova „nebyl-li insolvenční návrh odmítnut podle § 128a, nelze“ a slova „však nelze“ se zrušují.

47. V § 177 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo rozhodčím nálezem stálého rozhodčího soudu“.

48. V § 177 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 5, které včetně poznámky pod čarou č. 64 znějí:

„(2) Věřitel, který nabyl pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních 6 měsících před zahájením insolvenčního řízení, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení, v němž uvede informaci o skutečném majiteli věřitele podle jiného zákona⁶⁴⁾ a důvod, pro který se podle jiného zákona⁶⁴⁾ taková osoba považuje za skutečného majitele. To neplatí v případě, kdy se na obchod podle jiného

zákon⁶⁴⁾, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinnou osobou podle jiného zákona⁶⁴⁾ a věřitelem, nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle jiného zákona⁶⁴⁾, a v případě, kdy je hodnota plnění z právního jednání učiněného mezi věřitelem a jinou než povinnou osobou, z něhož pohledávka věřitele vznikla, menší než 15 000 EUR. Dokud věřitel povinnost stanovenou v tomto odstavci nesplní, nesmí vykonávat hlasovací práva spojená s pohledávkou.

(3) Je-li věřitelem podle odstavce 2 osoba, která skutečného majitele podle jiného zákona⁶⁴⁾ nemá, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení o tom, že skutečného majitele nemá.

(4) Je-li věřitelem fyzická osoba, která není podnikatelem, odstavce 2 a 3 se nepoužijí.

(5) Je-li informace o skutečném majiteli podle odstavce 2 uvedena v soudu a insolvenčnímu správci přístupné evidenci podle zvláštního právního předpisu, věřitel podle odstavce 2 nemá povinnost doložit ji podle odstavce 2 ani doložit prohlášení podle odstavce 3.“.

Poznámka pod čarou č. 64 zní: Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.

49. Za § 182 se vkládá nový § 182a, který zní:

„§ 182a

(1) Věřiteli, který je cizincem s obvyklým pobytem v cizině nebo zahraniční právnickou osobou, může insolvenční soud uložit na návrh jiného účastníka řízení nebo insolvenčního správce, aby složil jistotu na náklady řízení určenou soudem nebo jistotu na náhradu škody, které mohou vzniknout účastí věřitele v insolvenčním řízení jiným účastníkům řízení. Ustanovení § 202 odst. 4 se použije obdobně.

(2) Nesloží-li věřitel jistotu do stanovené lhůty, k přihlášce pohledávky se nepřihlíží. Povinnost složit jistotu podle odstavce 1 nemá věřitel, který ve stanovené lhůtě osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit, a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma.

(3) Povinnost složit jistotu na náklady řízení, ani povinnost složit jistotu na náhradu škody podle odstavce 1 nelze uložit

a) věřiteli, který je občanem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo zahraniční právnickou osobou mající v takovém státě sídlo,

b) jestliže ve státě, jehož je věřitel občanem nebo v němž má své sídlo, se v podobných případech od státních občanů České republiky nebo právnických osob se sídlem v České republice jistota nevyžaduje, nebo

c) jestliže má věřitel v České republice nemovitou věc v hodnotě dostačující k úhradě nákladů řízení anebo náhradě škody podle odstavce 1.“.

50. V § 189 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „V seznamu se vyznačí návrh na rozhodnutí o hlasovacím právu u pohledávek, které zatím nejsou přezkoumány, a údaj o existenci propojení dle § 53 odst. 1, 3 a 5, je-li insolvenčnímu správci známa.“.

51. V § 189 odst. 3 se za větu první vkládá věta „Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku seznam přihlášených pohledávek spolu se zprávou o přezkumu.“.

52. V § 189 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „a každé doplnění zprávy o přezkumu“.

53. V § 189 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Seznam přihlášených pohledávek se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.“.

54. V § 190 odst. 1 se za slovo „děje“ vkládají slova „, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení,“.

55. V § 198 odst. 1 se za slovo „jednání“ vkládají slova „nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a)“ a na konci textu věty první se doplňují slova „nebo § 410 odst. 2“.

56. V § 199 odst. 1 se za slovo „jednání“ vkládají slova „nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a)“.

57. V § 200 odst. 1 se věta poslední zrušuje.

58. V § 200 odst. 2 se slova „; § 43 občanského soudního řádu se nepoužije“ nahrazují slovy „a je-li způsobem řešení úpadku oddlužení nejpozději do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek; v případě řešení úpadku oddlužením lhůta neskončí dříve než 7 dní od zveřejnění přihlášky pohledávky v insolvenčním rejstříku. V případě postupu podle věty první se § 43 občanského soudního řádu nepoužije“.

59. V § 200 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410“.

60. V § 200 odst. 5 se za slovo „jednání“ vkládají slova „a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, po schválení zprávy o přezkumu“.

61. V § 201 odst. 3 se slova „insolvenční soud v upraveném seznamu pohledávek; učiní tak i bez návrhu“ nahrazují slovy „i bez návrhu insolvenční správce v upraveném seznamu pohledávek a upravený seznam pohledávek zašle insolvenčnímu soudu“.

62. V § 222 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Soupis se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.“.

Dosavadní text se označuje jako odstavec 2.

63. V § 289 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Lhůta podle věty první se nepoužije, nebyli nabyvatel v dobré víře.“.

64. V § 295 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) osoby tvořící s členy a náhradníky věřitelského výboru podle písmene f) koncern a osoby členům a náhradníkům věřitelského výboru podle písmene f) blízké.“.

65. V § 295 odst. 3 se za slova „písm. f)“ vkládají slova „a g)“.

66. V § 302 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Konečná zpráva se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.“.

67. V § 363 odst. 3 se slovo „f)“ nahrazuje slovem „g)“.

68. V § 364 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zprávy o plnění reorganizačního plánu se předkládají na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

69. V § 372 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce banky nebo spořitelního a úvěrního družstva osobu, která byla jmenována nebo Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením a má uzavřeno pojištění podle § 23. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.“.

Dosavadní odstavce 1 až 5 se označují jako odstavce 2 až 6.

70. V § 384 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny osobu, která byla jmenována nebo Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této pojišťovny nebo zajišťovny, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením a má uzavřeno pojištění podle § 23. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.“.

Dosavadní odstavce 1 až 5 se označují jako odstavce 2 až 6.

71. V § 389 odst. 2 písm. a) se za slovo „jde“ vkládají slova „; platí, že věřitel souhlasí, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí, a toto své stanovisko odůvodní“.

72. Za § 390 se vkládá nový § 390a, který včetně nadpisů zní:

„§ 390a

Podání návrhu na povolení oddlužení a insolvenčního návrhu

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí být návrh podle § 390 odst. 1 sepsán a za dlužníka podán

a) advokátem, notářem, insolvenčním správcem, nebo

b) akreditovanou osobou; akreditovanou osobou je právnická osoba, které byla rozhodnutím ministerstva udělena akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení podle tohoto zákona.

(2) Odstavec 1 se nepoužije,

a) je-li dlužníkem fyzická osoba, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce, nebo

b) je-li dlužníkem právnická osoba a jedná-li za ni osoba uvedená v § 21 občanského soudního řádu, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce.

(3) Osobě podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1 náleží odměna, jejíž maximální výše činí 5 000 Kč a v případě společného oddlužení manželů 7 500 Kč; v odměně je zahrnuta také náhrada nákladů vynaložených v souvislosti se sepisem a podáním návrhů podle věty před středníkem. Jiné plnění osobě podle odstavce 1 písm. a) nenáleží.

(4) Osobě podle odstavce 1 písm. b) odměna ani jiné plnění za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 nebo poskytnutí jiné služby poskytované v oblasti oddlužení nebo v souvislosti s oddlužením nenáleží.

(5) Osoba podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1, může odměnu podle odstavce 3 uplatnit pouze v insolvenčním řízení ve lhůtě podle § 136 odst. 3; tato pohledávka se považuje za pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou.“.

73. V § 391 odstavec 3 zní:

„(3) Návrh na povolení oddlužení lze podat pouze na formuláři do datové schránky soudu nebo, podává-li jej osoba podle § 390a odst. 2 písm. a), lze takové podání učinit pouze v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.“.

74. V § 393 odst. 1 se za slovo „podala,“ vkládají slova „nebo byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, osobu, která jej za dlužníka podala,“.

75. V § 393 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, doručí insolvenční soud toto usnesení také dlužníku.“.

76. V § 393 odst. 3 se za slovo „není-li“ vkládají slova „sepsán osobou podle § 390a odst. 1 nebo 2 nebo není-li“.

77. V § 394 odst. 2 se slova „; odvolání proti němu není přípustné“ zrušují.

78. V § 394 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3; na její úhradu lze využít zálohu podle § 108 odst. 2. Odvolání proti rozhodnutí podle věty první a druhé není přípustné; právní mocí rozhodnutí

se insolvenční řízení končí, jestliže bylo zahájeno k návrhu na povolení oddlužení.“.

79. V § 394a odst. 3 se slova „o tomto návrhu a po dobu trvání účinků oddlužení“ zrušují.

80. § 396 zní:

„§ 396

(1) Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne nebo jej zamítne, může současně rozhodnout o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem pouze tehdy, jestliže

a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo

c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže dlužník v návrhu na povolení oddlužení požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(2) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 1, insolvenční řízení zastaví; bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, pokud odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení nezavinila. Odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat dlužník a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(3) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 1.“.

81. V § 397 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Nebude-li k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí svolána schůze věřitelů, rozhodne insolvenční soud o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; musí se přitom vypořádat se stanoviskem věřitele podle § 389 odst. 2 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání dlužník a věřitel, který uplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a). Je-li rozhodnutí o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, vydáno současně s rozhodnutím podle § 404, nemá odvolání odkladný účinek.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

82. V § 398 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Na základě výslovného prohlášení dlužníka

lze k návrhu insolvenčního správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části.“.

83. V § 398 odst. 4 se za slova „povolení oddlužení“ vkládají slova „nebo v odůvodněných případech nejpozději při jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2“.

84. Za § 398 se vkládá nový § 398a, který včetně nadpisu zní:

„§ 398a

Zpráva pro oddlužení

(1) Zprávu pro oddlužení s návrhem na způsob řešení oddlužení předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu spolu se zprávou o přezkumu podle § 410 odst. 2 ve lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. f).

(2) Insolvenční správce ve zprávě pro oddlužení zhodnotí předpokládané plnění věřitelům při realizovaných způsobech oddlužení, připojí k ní znalecký posudek, je-li v majetkové podstatě nemovitá věc; navrhuje-li insolvenční správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře, připojí rovněž propočet předpokládaného uspokojení nezajištěných věřitelů a návrh distribučního schématu splátkového kalendáře pro jednotlivé nezajištěné věřitele a vyjádří se také k návrhu dlužníka podle § 398 odst. 4.

(3) Insolvenční soud přezkoumá zprávu o přezkumu a zprávu pro oddlužení a odstraní zpravidla po slyšení insolvenčního správce chyby a nejasnosti v nich obsažené.

(4) O zprávě o přezkumu a o zprávě pro oddlužení po jejich úpravě uvědomí insolvenční soud účastníky řízení tím, že tyto zprávy zveřejní vyhláškou. Současně je uvědomí o tom, že do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku mohou proti nim podat námitky; námitky nelze uplatnit vůči popěrnému úkonu.

(5) Stejnopis námitek podle odstavce 4 doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci k doplnění přezkoumání přihlášených pohledávek či k opravě zprávy o přezkumu nebo k opravě zprávy pro oddlužení a určí mu k tomu lhůtu, která není delší než 10 dnů; odstavec 1 a 2 a § 410 odst. 2 platí obdobně. Neshledá-li insolvenční správce námitky důvodnými, sdělí to insolvenčnímu soudu ve stejné lhůtě.

(6) Insolvenční soud rozhodne o námitkách nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; za účelem projednání námitek může insolvenční soud též nařídít jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky. Proti rozhodnutí o námitkách není odvolání přípustné.

(7) V případě změny v poměru uspokojení nezajištěných věřitelů vyvolané

a) rozhodnutími insolvenčního soudu podle § 185 a 186 nebo rozhodnutími o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek včetně zohlednění náhrady nákladů řízení přiznaných úspěšnému věřiteli v incidenčním sporu ve smyslu ustanovení § 202 odst. 1 věty druhé,

b) zjištěním pohledávky podle § 198 odst. 1 věty poslední a podle § 201 odst. 1 nebo 2,

c) zpětvzetím přihlášky pohledávky podle § 184 a 187,

d) změnou v osobě věřitele podle § 18, nebo

e) výsledkem zvláštního přezkumného jednání

se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 6; insolvenční správce je povinen tyto změny zohlednit neprodleně a do doby uplynutí lhůty k námitkám nebo do doby rozhodnutí o námitkách příslušné částky deponovat.“.

85. V § 399 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o hlasovacím právu věřitelů při oddlužení obdobně § 49 až 53. K projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů svolané za tím účelem na návrh nadpoloviční většiny věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu nezajištěných přihlášených pohledávek do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku nebo za podmínek stanovených tímto zákonem mimo schůzi věřitelů; jinak rozhodne o způsobu oddlužení insolvenční soud. Obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře.

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Insolvenční správce je povinen se schůze věřitelů podle odstavce 1 osobně zúčastnit. Dlužník je povinen zúčastnit se takové schůze osobně a zodpovědět dotazy přítomných věřitelů.“.

86. V § 399 odst. 3 se slovo „všichni“ zrušuje a za slova „mimo schůzi věřitelů“ se vkládají slova „a některý ze způsobů oddlužení získal většinu hlasů podle § 402 odst. 3“.

87. § 403 zní:

„§ 403

(1) Má-li insolvenční správce za to, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, upozorní na ně ve zprávě pro oddlužení; v případě svolání schůze věřitelů k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí na ně upozorní nejpozději před rozhodnutím schůze věřitelů o způsobu oddlužení.

(2) Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení; v případě, že schůze věřitelů svolána nebude, do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku. K později vzneseným námitkám a k námitkám uplatněným věřiteli, kteří nehlasovali o přijetí způsobu oddlužení, se nepřihlíží. Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením.

(3) O včas podaných námitkách podle odstavce 2 uplatněných oprávněnými osobami rozhodne insolvenční soud nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; za účelem jejich projednání může nařídít jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky. Proti tomuto rozhodnutí, které se zvlášť doručuje pouze osobám, které podaly námitky, není odvolání přípustné.“.

88. V § 404 se slova „§ 403 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 403 odst. 3,“ a za slovo „neuplatnili“ se vkládají slova „nebo soud jednání k jejich projednání nenařizoval“.

89. Na konci § 404 se doplňuje věta „Je-li k rozhodnutí o způsobu oddlužení svolána schůze věřitelů, insolvenční soud nerozhodne dříve než po jejím skončení.“.

90. V § 405 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „pouze tehdy, jestliže

a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo

c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže dlužník na jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2 požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3“.

91. V § 405 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 2, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepsání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání dlužník, insolvenční správce a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(4) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 3.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

92. V § 406 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova „pokud jde o majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, a hodnoty získané z neúčinného právního jednání,“.

93. V § 406 odst. 3 písm. a) se slova „v rozhodnutí“ nahrazují slovy „ve zprávě pro oddlužení“.

94. V § 406 odst. 4 se slova „, nebo věřitel, jehož námitkám uplatněným podle § 403 odst. 2 insolvenční soud nevyhověl“ zrušují.

95. V § 410 odst. 1 se věta poslední zrušuje.

96. V § 410 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) Přezkoumání přihlášených pohledávek provede insolvenční správce tak, že v seznamu přihlášených pohledávek podle § 189 odst. 1 u každé z pohledávek výslovně uvede, zda ji on sám, dlužník nebo věřitel popírá nebo nepopírá s tím, že ke stanovisku dlužníka bude připojen i podpis dlužníka; stanovisko dlužníka zjistí insolvenční správce při osobním jednání s dlužníkem, jehož datum a místo konání sdělí dlužníkovi nejméně 7 dní předem. Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí a poučí jej o dalším postupu. Poté insolvenční správce vypracuje zprávu o přezkumu; její součástí je záznam o jednání s dlužníkem podepsaný insolvenčním správcem a dlužníkem, seznam přihlášených pohledávek a doklad o písemném vyrozumění věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena.

(3) O zprávě o přezkumu rozhodne insolvenční soud bez jednání nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405 tak, že

- a) schválí předloženou zprávu o přezkumu, nejsou-li vůči ní podány žádné námitky podle § 398a odst. 4 nebo podané námitky nejsou důvodné,
- b) nařídí doplnění nebo změnu zprávy o přezkumu, jestliže shledá, že některé z námitek podle § 398a odst. 4 proti ní jsou důvodné, avšak nemění její základní obsah, nebo
- c) odmítne zprávu o přezkumu, shledá-li, že námitky podle § 398a odst. 4 proti ní vznesené důvodně zpochybňují zprávu jako celek; v tomto případě uloží insolvenčnímu správci, aby znovu provedl přezkoumání přihlášených pohledávek a předložil novou zprávu o přezkumu a novou zprávu pro oddlužení ve lhůtě, kterou určí.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže proti zprávě o přezkumu nebyly podány námitky. Rozhodnutí podle odstavce 3 doručuje insolvenční soud zvlášť pouze insolvenčnímu správci, dlužníkovi a věřitelům, o jejichž námitkách bylo rozhodováno; odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 5 a 6.

97. V § 410 odst. 5 se slova „při přezkumném jednání, které se konalo“ zrušují.

98. V § 414 odst. 1 se věta poslední zrušuje.

99. V § 415 se slova „jejich pohledávek,“ nahrazují slovy „jejich pohledávek nebo je-li hodnota plnění, které při splnění oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé při postupu podle § 398 odst. 4, nižší než 50 %“ a slova „po slyšení dlužníka a insolvenčního správce“ se zrušují.

100. V § 415 se za slova „§ 414 odst.“ vkládají slova „2 a“.

101. V § 416 odst. 2 se ve větě první slovo „soudu“ vkládají slova „o přiznání osvobození podle § 414 nebo“ a slova „§ 414 a“ se zrušují.

102. V § 418 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 6, které znějí:

„(4) Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem, zjistí-li, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela

nepostačující, ledaže

a) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem,

b) dlužník požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a

c) zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(5) Jestliže insolvenční soud nerozhodne o způsobu dlužníkovy úpadku konkurzem podle odstavce 4, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5.

(6) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 5.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 7 a 8.

103. V § 418 odst. 8 se slova „v odstavci 4“ nahrazují slovy „v odstavci 7“.

104. V § 418 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 7 a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.“.

105. Za část druhou se vkládá nová část třetí, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST TŘETÍ

AKREDITACE PRO POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB V OBLASTI ODDLUŽENÍ

Hlava I

Akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení

§ 418a

O udělení akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení (dále jen „akreditace“) rozhoduje ministerstvo na žádost právnické osoby.

§ 418b

Podmínky pro udělení akreditace

Podmínkou pro udělení akreditace je

a) vlastnické nebo jiné užívací právo právnické osoby k prostorám, v nichž mají být poskytovány služby v oblasti oddlužení,

b) bezúhonnost právnické osoby, která poskytuje služby v oblasti oddlužení, jejích zakladatelů, členů, členů jejího statutárního orgánu, popřípadě i kontrolního a jemu obdobného orgánu, a těch zaměstnanců a jiných osob ve smluvním vztahu k právnické osobě, kteří se podílejí na poskytování služeb v oblasti oddlužení; za bezúhonnou osobu se považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s vykonáváním činností při poskytování služeb v oblasti oddlužení nebo činností s nimi srovnatelných, anebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen,

c) skutečnost, že v posledních 5 letech nebyla právnické osobě uložena sankce zákazu činnosti spočívající v poskytování služeb v oblasti oddlužení nebo zrušena akreditace pro neplnění nebo porušení povinností osoby, které byla udělena akreditace, zvláště závažným způsobem,

d) odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která je ve smluvním vztahu k právnické osobě a která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; za odborně způsobilou osobu k poskytování služeb v oblasti oddlužení se považuje osoba, která získala vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva nebo ekonomie na vysoké škole v České republice nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získaném v oborech práva nebo ekonomie na vysoké škole v zahraničí, anebo pokud je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické nebo ekonomické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejích právních předchůdců,

e) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s poskytováním služeb v oblasti oddlužení,

f) veřejná prospěšnost právnické osoby,

g) vykonání odborné zkoušky fyzickou osobou, která je ve smluvním vztahu k právnické osobě a která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; obsah a další náležitosti zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 418c

Žádost o akreditaci

(1) Žádost o akreditaci obsahuje také

- a) adresu místa, kde budou poskytovány služby v oblasti oddlužení, a
- b) evidenční číslo osvědčení o vykonání odborné zkoušky.

(2) K žádosti podle odstavce 1 se připojí

- a) doklad o splnění podmínky bezúhonnosti, který není ke dni podání žádosti starší 3 měsíců,

b) úředně ověřené kopie zakladatelských dokumentů a dokladů o registraci podle jiných právních předpisů, popřípadě výpis z veřejného rejstříku nebo jiné evidence podle jiných právních předpisů,

c) doklady nebo jejich úředně ověřené kopie prokazující odbornou způsobilost fyzických osob,

d) doklad o vlastnickém nebo jiném užívacím právu k prostorám, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení, z nichž vyplývá oprávnění žadatele tyto objekty nebo prostory užívat,

e) doklad prokazující splnění podmínky pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při poskytování služeb v oblasti oddlužení.

§ 418d

Rozhodnutí o udělení akreditace

(1) O udělení akreditace rozhoduje na základě žádosti ministerstvo. Platnost akreditace je omezena na dobu 5 let od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení akreditace. Akreditace je nepřevoditelná.

(2) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje také

a) identifikační číslo přidělené akreditované osobě,

b) adresu místa, kde budou poskytovány služby v oblasti oddlužení.

§ 418e

Změna a prodloužení akreditace

(1) Akreditovaná osoba je povinna písemně oznámit ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace a v žádosti o akreditaci a změny v dokladech přikládaných k žádosti o akreditaci a doložit tyto změny příslušnými doklady, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(2) Na základě oznámení rozhodne ministerstvo o změně akreditace.

(3) O prodloužení akreditace rozhoduje ministerstvo na základě žádosti o prodloužení akreditace, která byla podána před koncem doby platnosti akreditace. Jsou-li splněny podmínky pro udělení akreditace a žádost o její prodloužení je doložena podle § 418c, ministerstvo platnost akreditace prodlouží vždy o 5 let. Na osobu, která podala žádost o prodloužení akreditace před koncem doby platnosti akreditace, se hledí jako na akreditovanou až do vydání rozhodnutí o prodloužení akreditace.

§ 418f

Zrušení a zánik akreditace

(1) Ministerstvo zruší akreditaci akreditované osobě, která nesplňuje podmínky pro udělení akreditace.

(2) Ministerstvo může zrušit akreditaci akreditované osobě, která opakovaně spáchala správní delikt podle § 418j, pro který jí byla uložena sankce podle § 418j odst. 3; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru uložených sankcí a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

(3) Akreditace zaniká posledním dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž byla ministerstvu doručena žádost o zrušení akreditace. Ukončení činnosti nesmí mít za následek poškození práv osob, kterým jsou poskytovány služby v oblasti oddlužení. Je-li zjevné, že ukončení činnosti vážně poškodí práva osob podle věty druhé, může v odůvodněných případech ministerstvo nejpozději do 20 dnů od podání žádosti o zrušení akreditace rozhodnout o pozastavení účinků této žádosti, a to nejdéle o 1 měsíc ode, kdy byla podána, a nejvýše jednou.

(4) Akreditace zaniká dnem zániku právnické osoby.

§ 418g

Povinnosti akreditované osoby

Akreditovaná osoba postupuje při poskytování služeb v oblasti oddlužení svědomitě a s odbornou péčí.

§ 418h

Seznam akreditovaných osob

Ministerstvo vede seznam akreditovaných osob, který je uveřejněný způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Hlava II

Dohled

§ 418i

Dohled ministerstva

Ministerstvo vykonává dohled nad poskytováním služeb v oblasti oddlužení z hlediska souladu s tímto zákonem. Pro potřeby dohledu ministerstvo provede kontrolu akreditované osoby.

§ 418j

Správní delikty právnických osob

(1) Akreditovaná osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) poruší povinnost podle § 418g tím, že dlužníka neupozorní, že jeho poměry neodůvodňují podání návrhu na povolení oddlužení nebo také insolvenčního návrhu, nebo tím, že při sepsu takového návrhu zcela zjevně nezohlední poměry dlužníka, nebo tím, že opakovaně sepíše a za dlužníka podá návrh na povolení oddlužení nebo také insolvenční návrh s vadami, pro které je takový návrh odmítnut nebo zamítnut, nebo tím, že způsobí pozdním sepsáním a podáním takového návrhu, které zavinila, dlužníkovi škodu,
- b) požaduje za poskytnutí služby v oblasti oddlužení odměnu nebo jiné plnění v rozporu s tímto zákonem, nebo
- c) v rozporu s § 418e odst. 1 neoznámí ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace nebo v žádosti o akreditaci anebo v dokladech přikládaných k žádosti o akreditaci nebo tyto změny nedoloží příslušnými doklady.

(2) Právnícká osoba se dopustí správního deliktu tím, že poskytuje služby v oblasti oddlužení bez akreditace.

(3) Za správní delikt

- a) podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 200 000 Kč nebo také sankci zákazu činnosti poskytování služeb v oblasti oddlužení až na 5 let,
- b) podle odstavce 1 písm. b) lze uložit napomenutí nebo pokutu do 100 000 Kč,
- c) podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§418k

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poskytuje jinému služby v oblasti oddlužení; to neplatí, vykonává-li tuto činnost osoba podle § 390a odst. 1 písm. a) nebo osoba podle § 390 odst. 2 písm. b).

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§418l

Společná ustanovení

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení druhu sankce za správní delikt a její výměry se přihlédne k povaze a závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, jednání právnické osoby po spáchání správního deliktu,

zejména k případné účinné snaze nahradit způsobenou škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt a fyzické osoby za přestupek zaniká, jestliže o něm ministerstvo nezahájilo řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty a přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.

(5) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo podle daňového řádu.“.

Dosavadní část třetí se označuje jako část čtvrtá.

106. V § 431 písmeno a) zní:

„a) náležitosti záznamu podle § 85, výzvy k podávání přihlášek pohledávek, formuláře soupisu, vyrozumění o soupisu, vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň, formuláře seznamu přihlášených pohledávek, formuláře přihlášek pohledávek, manipulace s přihláškami pohledávek, pravidla pro jejich úschovu a nahlížení do nich, náležitosti hlasovacích lístků, náležitosti reorganizačního plánu, náležitosti zprávy o reorganizačním plánu, formuláře návrhu na povolení oddlužení, záznamu o jednání insolvenčního správce s dlužníkem v oddlužení, zprávy o přezkumu, zprávy pro oddlužení, zprávy o neplnění oddlužení, zprávy o splnění oddlužení, náležitosti formuláře popření pohledávky přihlášeným věřitelem, formuláře konečné zprávy a formuláře zprávy o plnění reorganizačního plánu,“.

107. V § 431 se na konci textu písmene e) doplňují slova „, jejichž podobu ministerstvo zároveň uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup; tato služba nesmí být zpoplatněna“.

108. V § 431 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) obsah a další náležitosti odborné zkoušky podle § 418b písm. g).“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

1. Zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, platí i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Právnické osoby, které jsou veřejně prospěšné, mohou poskytovat služby v oblasti oddlužení podle hlavy šesté po dobu 12 měsíců od nabytí účinnosti toho zákona bez akreditace.

ČÁST DRUHÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. III

V § 8 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona 420/2011 Sb., 119/2012 Sb., 169/2012 Sb., zákon č. 309/2013 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb. se věta první nahrazuje větou „Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo od právní moci rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. IV

V § 12i odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 459/2011 Sb. a zákona č. 105/2013 Sb. se slova „Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení a Probační a mediační služby je oprávněno vést“ nahrazují slovy „Nejvyšší státní zastupitelství vede“ a věta třetí se nahrazuje větami „Centrální evidence stíhaných osob není veřejně přístupná. Přístup do centrální evidence stíhaných osob mají pouze státní zastupitelství pro potřeby výkonu své působnosti, orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba pro účely trestního řízení.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

Čl. V

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb. se mění takto:

1. V názvu zákona se slovo „a“ nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a insolvenčních správců“.
2. V názvu části první se slovo „a“ nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a insolvenčních správců“.
3. V § 1 se za slovo „exekutorů“ vkládají slova „a insolvenčních správců“.
4. V § 2 se za slova „závažný kárný delikt“ vkládají slova „a kárná odpovědnost insolvenčního správce za kárný delikt“.

5. Za § 4b se vkládá nový § 4c, který zní:

„§ 4c

(1) Jde-li o řízení ve věcech insolvenčních správců, kárný soud jedná a rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu, jeho zástupce a 3 přísedících. Předseda senátu je soudcem Nejvyššího správního soudu a jeho zástupce je soudcem Nejvyššího soudu. Dva z přísedících jsou soudci krajského soudu, jeden je osoba navržená Veřejným ochráncem práv podle odstavce 4 věty třetí.

(2) Předseda kárného soudu vede seznam soudců Nejvyššího správního soudu a seznam soudců Nejvyššího soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců. Do seznamu soudců Nejvyššího správního soudu zařadí předseda kárného soudu soudce po vyjádření soudcovské rady tohoto soudu. Do seznamu soudců Nejvyššího soudu zařadí předseda kárného soudu soudce navrženého předsedou Nejvyššího soudu. Předseda Nejvyššího soudu navrhne soudce do seznamu na výzvu předsedy kárného soudu po vyjádření soudcovské rady Nejvyššího soudu.

(3) Předseda kárného soudu určí losem předsedu senátu pro řízení ve věcech insolvenčních správců a jeho náhradníka ze seznamu soudců Nejvyššího správního soudu a zástupce předsedy senátu a jeho náhradníka ze seznamu soudců Nejvyššího soudu.

(4) Předseda kárného soudu vede seznamy přísedících pro řízení ve věcech insolvenčních správců. Do seznamu přísedících ze soudců krajského soudu zařadí předseda kárného soudu 10 soudců navržených na výzvu předsedy kárného soudu ministrem spravedlnosti. Na výzvu předsedy kárného soudu a ve lhůtě určené předsedou kárného soudu, která nesmí být kratší než 30 dnů, může Veřejný ochránce práv navrhnout k zápisu do seznamu přísedících pro řízení ve věcech insolvenčních správců 5 přísedících; pro tyto přísedící platí § 4 odst. 4 věty třetí a čtvrtá přiměřeně. Osoby navržené Veřejným ochráncem práv zařadí předseda kárného soudu do seznamu ostatních přísedících.

(5) Předseda kárného soudu určí losem ze seznamů podle odstavce 4 přísedící kárného senátu, 4 náhradníky z řad soudců a 2 náhradníky z řad přísedících navržených Veřejným ochráncem práv. Předseda kárného soudu losuje postupně tak, aby členem kárného senátu byla vždy jedna osoba navržená Veřejným ochráncem práv.

(6) Funkční období senátu pro řízení ve věcech insolvenčních správců je pětileté.

(7) Senát kárného soudu ve věcech insolvenčních správců rozhoduje většinou hlasů všech členů.“.

6. V § 5 odst. 2 úvodní část ustanovení zní:

(2) Přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudců, přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech státních zástupců, nejde-li o státního zástupce, přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, a přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců, nejde-li o insolvenčního správce, může být jen státní občan České republiky, který“.

7. V § 5 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) je plně svéprávný,“.

8. V § 5 odst. 4 se slova „zástupce, a přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora,“ nahrazují slovy „zástupce, přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, a přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců, nejde-li o insolvenčního správce,“.

9. V § 5 odst. 5 se slova „nebo 4b“ nahrazují slovy „, 4b nebo 4c“.

10. V názvu hlavy III se slovo „a“ nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a insolvenčních správců“.

11. V § 12 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „, jde-li o insolvenčního správce, poučí ho o právu zvolit si obhájce z řad advokátů“.

12. V § 14 písm. b) se slova „nebo jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu“ nahrazují slovy „jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu; nebo, jde-li o insolvenčního správce, zaniklo-li mu právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce“.

13. V § 14 písm. c) se slova „nebo soudního exekutora za kárné provinění“ nahrazují slovy „, soudního exekutora nebo insolvenčního správce za kárné provinění“.

14. V § 22 odst. 1 se slova „nebo soudní exekutor podat návrh na obnovu kárného řízení“ nahrazují slovy „, soudní exekutor nebo insolvenční správce podat návrh na obnovu kárného řízení“.

15. V § 23 odst. 2 věta za středníkem se za slovo „exekutora“ vkládají slova „nebo insolvenčního správce“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o insolvenčních správcích

Čl. VI

Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 185/2013 Sb. a zákona č. 294/2013 Sb. se mění takto:

1. V § 5a odstavec 4 zní:

„(4) Provozovnou insolvenčního správce je místo, ve kterém ve vymezených dnech a hodinách (dále jen „úředních hodinách“) insolvenční správce nebo ohlášený společník insolvenčního správce, je-li insolvenčním správcem veřejná obchodní společnost, vykonává činnost. Provozovna se nesmí nacházet na místě nezpůsobilém pro výkon činností stanovených insolvenčním zákonem.“.

2. V § 5a odst. 5 se věty druhá, třetí a čtvrtá zrušují.

3. V § 7 odst. 1 písm. f) se za slova „§ 13 odst. 2 nebo“ vkládají slova „podle § 36b anebo“.

4. V § 7 odst. 1 písm. g) se za slova „§ 13 odst. 2 nebo“ vkládají slova „podle § 36b anebo“.

5. V § 7 odst. 2 písm. b) se za slova „§ 13 odst. 2 nebo“ vkládají slova „podle § 36b anebo“.

6. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo může zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správci, kterému byla insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.“.

7. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo může zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správci, kterému byla ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36e, podle insolvenčního zákona nebo podle kontrolního řádu; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených ministerstvem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.“.

8. § 17 zní:

„§ 17

Členění a obsah seznamu

(1) Seznam se člení na část obecnou a část zvláštní. Součástí seznamu je i seznam hostujících insolvenčních správců.

(2) Do obecné části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce.

(3) Obecná část seznamu se vede

a) podle obvodů krajských soudů pro insolvenční správce odborně zaměřené na řešení úpadku dlužníka oddlužením a

b) podle obvodů krajských soudů na seznamy insolvenčních správců odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.

(4) Do zvláštní části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(5) Zvláštní část seznamu se vede pro celé území České republiky.

(6) Vznikne-li právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2 v jeden den více osobám, zapisují se tyto osoby v příslušných částech seznamu v abecedním pořadí.

(7) Do seznamu hostujících insolvenčních správců se zapisují osoby, které mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce, a dále hostující

insolvenční správci, kteří mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(8) Jako údaj, podle kterého insolvenční soud ustanoví pro určité insolvenční řízení insolvenčním správcem osobu zapsanou v seznamu podle odstavce 3, bude zvlášť označen údaj o zápisu sídla osoby insolvenčního správce do seznamu podle odstavce 3, ledaže insolvenční správce určí, že takovým zvlášť označeným údajem má být údaj o zápisu jedné z jeho provozoven do seznamu podle odstavce 3 a určí které z nich. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, bude jako údaj podle věty první pro každého z nich zvlášť označen údaj o zápisu sídla veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti, ledaže takový společník určí, že zvlášť označeným údajem má být pro jeho osobu údaj o zápisu jedné z provozoven veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti do seznamu podle odstavce 3 a určí které z nich.

(9) Jako údaj, podle kterého insolvenční soud ustanoví pro určité insolvenční řízení insolvenčním správcem osobu zapsanou v seznamu podle odstavce 4, bude zvlášť označen údaj o zápisu sídla osoby insolvenčního správce do seznamu podle odstavce 3, ledaže insolvenční správce určí, že takovým zvlášť označeným údajem má být údaj o zápisu jedné z jeho provozoven do seznamu podle odstavce 4 a určí které z nich. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, bude jako údaj podle věty první pro každého z nich zvlášť označen údaj o zápisu sídla veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti pro každého z nich, ledaže takový společník určí, že zvlášť označeným údajem má být pro jeho osobu údaj o zápisu jedné z provozoven veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti do seznamu podle odstavce 4 a určí které z nich.

(10) Volbu podle odstavce 10 a 11 může insolvenční správce učinit nebo změnit jen jednou v kalendářním roce s účinky k prvnímu dni následujícího kalendářního roku. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, může takovou volbu učinit nebo změnit podle věty první s účinky pro svou osobu každý ohlášený společník zvlášť.“.

9. § 34 zní:

„§ 34

(1) Ministerstvo může rozhodnout o zániku práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce nebo práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2, jestliže byla hostujícímu insolvenčnímu správci insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o zániku práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce nebo práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2, jestliže byla hostujícímu insolvenčnímu správci ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36e, podle insolvenčního zákona nebo podle kontrolního řádu; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených ministerstvem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.“.

10. § 36 včetně poznámky pod čarou č. 14 zní:

„§ 36

(1) Ministerstvo vykonává dohled nad insolvenčními správci a hostujícími insolvenčními správci. Při provádění kontrol sídla a provozovny insolvenčního správce postupuje podle kontrolního řádu.

(2) Ministerstvo při výkonu dohledu prověřuje zákonnost postupu insolvenčního správce při výkonu funkce, to, zda insolvenční správce postupuje s odbornou péčí, a plynulost insolvenčního řízení.

(3) Ministerstvo je při výkonu dohledu oprávněno

a) dohlížet nad tím, zda insolvenční správce a hostující insolvenční správce splňuje podmínky pro výkon činnosti insolvenčního správce a plní povinnosti stanovené insolvenčním zákonem,

b) zjišťovat, zda údaje poskytnuté insolvenčním správcem a hostujícím insolvenčním správcem odpovídají skutečnosti, zejména zda sídlo zapsané v seznamu je místem, ve kterém insolvenční správce skutečně a převážně vykonává činnost, a zda provozovna zapsaná v seznamu je místem, ve kterém skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost,

c) prověřovat skutečnosti, které mohou vést k postupu podle § 13 odst. 2 nebo § 34 odst. 1,

d) provádět kontroly insolvenčních správců, zda v úředních hodinách v každé své provozovně zajišťují činnosti stanovené insolvenčním zákonem, vstupovat do prostor provozovny insolvenčního správce, nahlížet do spisů, informačních systémů, listin a evidenčních pomůcek insolvenčního správce a do daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, a pořizovat si z nich výpisy a kopie,

e) provádět kontroly insolvenčních správců, zda ve svém sídle zajišťují činnosti stanovené insolvenčním zákonem, tedy zejména vstupovat do prostor sídla insolvenčního správce, nahlížet do spisů, informačních systémů, listin a evidenčních pomůcek insolvenčního správce a do daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, a pořizovat si z nich výpisy a kopie,

f) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření insolvenčního správce k věci, která je předmětem dohledu,

g) požadovat ústní vysvětlení insolvenčního správce, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene f) není nutné nebo je nedostatečné.

(4) Insolvenční správce je povinen ministerstvu při výkonu dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že

a) zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, včetně listin z daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, případně na dobu nezbytně nutnou spis,

b) poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. f),

c) na předvolání se dostaví k podání ústního vysvětlení podle odstavce 3 písm. g); nedostaví-li se bez řádné omluvy nebo vážného důvodu, může mu ministerstvo uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč.“.

Poznámka pod čarou 16a zní: § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

11. § 36b a 36c včetně nadpisu znějí:

„§ 36b

Kárná odpovědnost insolvenčního správce a hostujícího insolvenčního správce

(1) Insolvenční správce a hostující insolvenční správce je kárně odpovědný za kárný delikt, kterého se dopustil v insolvenčním řízení.

(2) Kárným deliktem je

a) porušení povinností insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce stanovených insolvenčním zákonem a zákonem o insolvenčních správcích v určitém insolvenčním řízení,

b) jednání, jímž insolvenční správce nebo hostující insolvenční správce nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona, nebo

c) jednání, jímž insolvenční správce nebo hostující insolvenční správce narušuje plynulost insolvenčního řízení.

(3) Insolvenčnímu správci nebo hostujícímu insolvenčnímu správci lze za kárný delikt uložit kárné opatření, a to pokutu do 5 000 000 Kč nebo také zrušení povolení nebo zvláštního povolení.

(4) Příjem z pokut uložených insolvenčním správcům a hostujícím insolvenčním správcům je příjmem státního rozpočtu.

(5) Odpovědnost insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 36c

Zahájení kárného řízení

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.

(2) Kárnou žalobu proti insolvenčnímu správci nebo hostujícímu insolvenčnímu správci je oprávněn podat ministr spravedlnosti (dále jen „kárný žalobce“).

(3) Kárná žaloba musí obsahovat jméno a příjmení, a je-li jím veřejná obchodní společnost, obchodní firmu nebo název insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce, proti němuž žaloba směřuje, jeho sídlo, popřípadě identifikační číslo, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. Ke

kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.“.

12. Za § 36c se vkládají nové § 36d až 36f, které znějí:

„§ 36d

Kárné řízení proti insolvenčnímu správci a hostujícímu insolvenčnímu správci

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v kárném řízení podle zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců, soudních exekutorů a insolvenčních správců.

§ 36e

Správní delikty právníků a podnikajících fyzických osob

(1) Insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že

- a) při výkonu činnosti insolvenčního správce mimo určité insolvenční řízení nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona,
- b) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 14 odst. 1,
- c) v rozporu s § 14 odst. 2 neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje,
- d) v rozporu s § 14 odst. 3 nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu,
- e) v rozporu s § 5a odst. 1 neuvede jako své sídlo místo, ve kterém skutečně vykonává činnost,
- f) v rozporu s § 19 odst. 2 neuvede jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách, nebo
- g) nezajistí, aby se provozovna insolvenčního správce nacházela na místě způsobilém pro výkon činností stanovených insolvenčním zákonem, nebo aby se nacházela na místě, které insolvenční správce uvádí.

(2) Insolvenční správce nebo ohlášený společník insolvenčního správce, je-li insolvenčním správcem veřejná obchodní společnost, se dopustí správního deliktu tím, že nevykonává činnost v úředních hodinách provozovny insolvenčního správce.

(3) Hostující insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že

- a) při výkonu činnosti insolvenčního správce mimo určité insolvenční řízení nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona,
- b) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 35 odst. 1,
- c) v rozporu s § 35 odst. 2 neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje,
- d) v rozporu s § 35 odst. 3 nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu.

(4) Za správní delikt

- a) podle odstavce 1 písm. c) nebo d) nebo odstavce 3 písm. c) nebo d) se uloží napomenutí nebo pokuta do 100 000 Kč,
- b) podle odstavce 1 písm. b) nebo e) nebo odstavce 3 písm. b) se uloží napomenutí nebo pokuta do 200 000 Kč,
- c) podle odstavce 1 písm. a) nebo podle odstavce 3 písm. a) se uloží pokuta od 100 000 do 1 000 000 Kč nebo také sankce zákazu činnosti do 5 let,
- d) podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 se uloží pokuta do 200 000 Kč,
- e) podle odstavce 1 písm. g) se uloží pokuta do 200 000 Kč nebo také sankce zrušení provozovny insolvenčního správce.

§ 36f

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm ministerstvo nezahájilo řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo podle daňového řádu.“.

ČÁST ŠESTÁ

Účinnost

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2016.